

jeg dog have Lyst til at minde om, at der i Fjor af den daværende Regering blev gennemført en Lov, hvorved Adgangen til at indføre Vin lettedes, altsaa en Lov, der ikke virkede i Retning af større Ædruelighed og ej heller i Retning af at forbedre vor Valuta.

Jeg vil gerne til Slutning komme med et Par Bemærkninger om en Ting, som man fra mange Sider har talt om ved denne Lejlighed. Det vil maaske findes naturligt, at jeg som Tjenestemand ogsaa siger et Par Ord om de Henstillinger, der er kommet til Ministeriet om at søge en Bedring af disses Forhold. Jeg vil først oplyse, at da vi i Fjor i Lønningsudvalget behandlede Normeringsloven, var det en Forudsætning hos alle politiske Partiers Repræsentanter, at vi aldeles ikke havde anerkendt nogen dogmatisk Gennemførelse af 8 Timers Arbejdsdagen, idet vi, naar der Gang paa Gang blev stillet Forslag fra Ministeriets Side om nye Embedsmænd, og disse Forslag kun var motiverede med 8 Timers Arbejdsdagens Gennemførelse, hævdede, at der var en Række af Stillinger, hvor man ikke kunde fastholde dette Krav om en 8 Timers Arbejdsdag.

Nu har det gaaet som en Understrøm gennem mange ærede Medlemmers Taler, at vi vist i Grunden havde alt for mange Tjenestemænd, at der skete Misbrug baade her og dér, at man kunde nøjes med adskilligt færre. Jeg vil gerne have Lov til netop som Tjenestemand at sige, at jeg ønsker, at de to Kommissioner, der nu skal undersøge dette Spørgsmaal, vil gaa grundigt til Værks, ja, jeg kunde gerne bruge et endnu stærkere Udtryk, at de vil gaa hensynsløst til Værks, saaledes at de Misbrug, der muligt maatte være til Stede, blev afskaffet, idet jeg ikke tror, at Tjenestemændene selv ønsker, at der skal være flere Tjenestemænd end nødvendigt. Men naar jeg har sagt dette, vil jeg ogsaa føje til, at Tjenestemændene i al Almindelighed har Lov til at kræve en fair Vurdering af det Arbejde, de udfører. Vi skulde gerne nu gennem denne Undersøgelse faa slaaet fast, om den Anskuelse, der raader i store Dele af Befolkningen, og som er blevet næret ved mange Udtalelser her: at vi har for mange Tjenestemænd, er rigtig eller ikke. Derfor ønsker jeg, som sagt, en grundig Undersøgelse, men ogsaa en fair Vurdering, saaledes at Tjenestemændene ikke skal være udsatte for, at der stedse i Befolkningen er den Forestilling, at de i Virkeligheden ikke gør fuldt ud Nytte for den Løn, de faar af Samfundet.

Jeg tror, at der hos Tjenestemændene

er god Forstaaelse af, at der indenfor de store Statsinstitutioner nødvendigvis maa skaffes Balance. Jeg tror, at det lønningsmæssigt set var til stor Skade for Tjenestemændene, at den tidligere Regering var saaa nølende med at forhøje Taksterne for derigennem at skaffe Midler til paa et tidligere Tidspunkt at skaffe Tjenestemændene en haardt tiltrængt Lønforbedring. Jeg henviser til, at Tjenestemændene i deres Fagpresse — jeg kan nævne „Dansk Postblad“ — selv har drøftet, hvilke Muligheder der er for at skabe billigere, mere hensigtsmæssig Drift. Jeg tror da altsaa, at man fuldt ud her kan regne med loyal Støtte fra Tjenestemændenes Side, idet disse har forstaaet, at under Krigen og i en kortere Tid kan der køres med Underskud, men i det lange Løb skal der skaffes Balance i de forskellige Statsinstitutioner. Derfor er det lige saavel i Tjenestemændenes som i Befolkningens Interesse, at der ikke er større Personale end nødvendigt, og at der skabes den bedst mulige og den mest enkle Drift.

Det har her været stærkt fremme, at man skulde kræve øget Arbejde og bedre Arbejdsforhold; og vi ved, at man fra Arbejdsledernes Side har indrømmet, at der har hersket meget uheldige Forhold baade fra Arbejdernes og Arbejdsgivernes Side, og at dette i høj Grad har bidraget til at fordyre navnlig Byggeforetagender. Det erkendes fra begge Sider, at vi er naaet hen til en Bedring af Forholdene, nu da vi er naaet til Grænsen af Højkonjunkturerne. Nu er vi ved at komme ind i andre Forhold, saaledes at vi kan vente Bedring af Arbejdsforholdene, og nu er det ogsaa Mening, at der skal søges skabt de bedst mulige Arbejdsforhold indenfor Etaterne. Men jeg vil gerne føje til, at naar dette Krav om mere intensivt Arbejde lyder fra alle Sider, forekommer det mig, at det i og for sig vilde være det naturligste, om dette Krav først og fremmest blev praktiseret fraoven, nemlig fra Ministerierne selv. Forholdet er det, at der i Befolkningen i Almindelighed er den Mening — og den er sikkert ogsaa rigtig, det kan enhver overbevise sig om — at det som Regel tager meget lang Tid at faa en Sag ekspederet igennem et Ministerium. En Sag, som fra et almindeligt forretningsmæssigt Synspunkt set maatte kunne afgøres paa faa Dage, kan det ofte tage Maaneder at faa ekspederet igennem et Ministerium. Derfor vil jeg endnu til Slutning sige dette: naar Kravet om mere intensivt Arbejde skal rejses i Almindelighed, forekommer det mig, at man fraoven af skulde gaa i Spidsen.